

In de tweede helft van de twintigste eeuw kreeg Westerbork in korte tijd een groot aantal inwoners erbij. De Ambonezen (Molukkers) werden ondergebracht in Kamp Westerbork, dat spoedig daarna werd omgedoopt in 'Schattenberg'. In dit artikel wordt de ontwikkeling en integratie in de Nederlandse samenleving van de Ambonese/Molukse cultuur nader belicht. Persoonlijke verhalen van mensen illustreren de moeilijkheden die de Molukkers/Ambonezen ondervonden bij de aanpassingen aan een totaal andere cultuur en leefwijze.

Ambonezen in Westerbork.

Ambonezen of Molukkers

De naam Ambonezen werd destijds algemeen gebruikt. Later dook de naam '*Zuid Molukkers*' op. Arabische *handelaren zouden het gebied hebben genoemd Jazirat-al-Muluk (Land van de vorsten)*. Eerder zou '*Maloko*' gebruikt zijn als afkorting van '*Maloko Kie Raha*' (Wereld van de vier bergen). Anderen beweren dat de hele archipel rond de Banda Zee ooit Amboina heette net als het belangrijkste eiland en de hoofdplaats.

Oorsprong?

Het gebied ligt als een archipel in de Banda Zee. De belangrijkste plaats op het hoofdeiland was Kota Ambon. Op de eilanden werden specerijen en vooral kruidnagels verbouwd die vanaf 1521 verhandeld werden met Portugezen. Dat was een doorn in het oog van Nederlandse kooplieden en toen koning Philips II van Spanje Portugal inlijfde, zag de VOC de weg vrij om de Portugezen in de Banda Zee aan te vallen. De Portugezen verdwenen en de VOC nam het stokje over. In 1605 kregen de Hollanders van de Molukse vorsten het alleenrecht op de koop van specerijen. Deze overeenkomst bleef een paar honderd jaar bestaan. Bij schendingen werd er hard opgetreden. Molukkers werden gedwongen tot herendiensten en zwaar onderbetaald.

Aan dit alles kwam een eind toen.....

Wilt u meer lezen?

Wordt dan lid van de Historische Vereniging Westerbork, waardoor u gelijktijdig abonnee wordt op het blad 'Fragmenten',

of koop een los exemplaar van 'Fragmenten' bij de Bruna in Westerbork.